

Aleg. 90.

Wniosek.

Zważywszy, że wszystkie kraje koronne naszej Monarchii przyczyniają się pewnym datkiem do wynagrodzenia za dostarczanie podwód („forszpanów“);

zważywszy, że chyba tylko nasz kraj i chyba jeszcze Bukowina stanowią pod tym względem nienaturalny wyjątek;

zważywszy, że przez to, wynagrodzenie to za podwody we wszystkich innych krajach wynosi po 7 do 12 ct., podczas gdy u nas tylko po 2½ ct. od konia i kilometra;

zważywszy, że wymiar zapłaty za dostarczone podwody wyłącznie wedle oddalenia bez uwzględnienia czasu jest często bardzo niesłusznym;

zważywszy, że przez tężniejsze postanowienia ustawy cierpi najuboższa część naszego ludu, —

podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, by jak najrychlej wypracował projekt ustawy krajowej w sprawie podwód („forszpanów“), oparty na następujących zasadach:

1. kraj winien przyczynić się do wynagrodzenia za podwody („forszpany“) kwotą co najmniej 7 ct. za konia od kilometra;

2. przy wynagrodzeniu tem należy uwzględniać nie tylko oddalenie, ale i stracony czas transportu.

Lwów dnia 26. października 1889.

Okuniewski w. r.,
wnioskodawca.

Różankowski, Dr. Antoniewicz, Barabasz, Huryk, Dr. Olpiński, Ochrymowicz, Sirko, Siczynski, Sembratowicz, Dr. Korol, Dr. Sawczak, Kułaczkowski, Żardecki, Potoczek, Stręg, F. Kramarczyk, J. Romańczuk, Teliszewski.

